**Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość**

►**B** **DYREKTYWA 2001/24/WE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY**

**z dnia 4 kwietnia 2001 r.**

**w sprawie reorganizacji i likwidacji instytucji kredytowych**

(Dz.U. L 125 z 5.5.2001, s. 15)

zmieniona przez:

| | | Dziennik Urzędowy | | |
|---|---|---|---|---|
| | | nr | strona | data |
| ►**M1** | Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. | L 173 | 190 | 12.6.2014 |

▼B

# DYREKTYWA 2001/24/WE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

## z dnia 4 kwietnia 2001 r.

## w sprawie reorganizacji i likwidacji instytucji kredytowych

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 47 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji ([1]),

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ([2]),

uwzględniając opinię Europejskiego Instytutu Walutowego ([3]),

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu ([4]),

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zgodnie z celami Traktatu, należy promować harmonijny i zrównoważony rozwój gospodarczy w całej Wspólnocie przez zniesienie wszelkich przeszkód ograniczających swobodę przedsiębiorczości i swobodę świadczenia usług we Wspólnocie.

(2) Jednocześnie z eliminowaniem tych przeszkód należy zwrócić uwagę na sytuacje powstające w razie napotkania trudności przez instytucję kredytową, w szczególności, jeżeli ta instytucja ma oddziały w innych Państwach Członkowskich.

(3) Niniejsza dyrektywa stanowi część ram legislacyjnych Wspólnoty ustanowionych na mocy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 marca 2000 r. odnoszącej się do podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe (2000/12/WE) ([5]). Wynika z tego, że w czasie prowadzenia działalności instytucja kredytowa i jej oddziały stanowią jeden podmiot podlegający nadzorowi właściwych władz Państwa Członkowskiego, jeżeli wydano zezwolenie obowiązujące na całym obszarze Wspólnoty.

(4) Niekorzystna byłaby zwłaszcza rezygnacja z tej jedności instytucji i jej oddziałów w przypadku potrzeby podjęcia środków reorganizacyjnych lub wszczęcia postępowania likwidacyjnego.

([1]) Dz.U. C 356 z 31.12.1985, str. 55 i Dz.U. C 36 z 8.2.1988, str. 1.
([2]) Dz.U. C 263 z 20.10.1986, str. 13.
([3]) Dz.U. C 332 z 30.10.1998, str. 13.
([4]) Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 13 marca 1987 r. (Dz.U. C 99 z 13.4.1987, str. 211), potwierdzona dnia 2 grudnia 1993 r. (Dz.U. C 342 z 20.12.1993, str. 30), wspólne stanowisko Rady z dnia 17 lipca 2000 r. (Dz.U. C 300 z 20.10.2000, str. 13) i decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 stycznia 2001 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym). Decyzja Rady z dnia 12 marca 2001 r.
([5]) Dz.U. L 126 z 26.5.2000, str. 1. Dyrektywa zmieniona dyrektywą 2000/28/WE (Dz.U. L 275 z 27.10.2000, str. 37).

▼B

(5) Przyjęcie dyrektywy 94/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 1994 r. w sprawie systemów gwarancji depozytów ([1]), wprowadzającej zasadę obowiązkowego członkostwa instytucji kredytowych w systemie gwarancji w ich Państwie Członkowskim pochodzenia, w jeszcze większym stopniu uwidacznia potrzebę wzajemnego uznawania środków reorganizacyjnych i postępowania likwidacyjnego.

(6) Administracyjne lub sądowe władze Państwa Członkowskiego pochodzenia mają wyłączne prawo decydowania i wdrażania środków reorganizacyjnych przewidzianych w prawie i zgodnych z praktyką stosowaną w danym Państwie Członkowskim. W związku z trudnościami w harmonizacji prawa i praktyk Państw Członkowskich, należy umożliwić wzajemne uznawanie przez Państwa Członkowskie środków podejmowanych przez każde z Państw Członkowskich w celu przywrócenia rentowności instytucji kredytowych, które otrzymały zezwolenie wydane przez to Państwo Członkowskie.

(7) Należy zagwarantować, by środki reorganizacyjne podejmowane przez władze administracyjne lub sądowe macierzystego Państwa Członkowskiego oraz środki podejmowane przez osoby lub organy upoważnione przez te władze do zarządzania tymi środkami reorganizacyjnymi, w tym środki obejmujące możliwość zawieszenia płatności, zawieszenia stosowania środków egzekucyjnych lub redukcji roszczeń i inne środki mogące mieć wpływ na prawa osób trzecich, obowiązywały we wszystkich Państwach Członkowskich.

(8) Pewne środki, w szczególności te wpływające na funkcjonowanie wewnętrznej struktury instytucji kredytowej lub na prawa kadry zarządzającej bądź akcjonariuszy, nie muszą być ujęte w niniejszej dyrektywie, aby obowiązywać w Państwach Członkowskich w zakresie, w jakim, zgodnie z zasadami prawa prywatnego międzynarodowego, prawem obowiązującym jest prawo Państwa Członkowskiego pochodzenia.

(9) Niektóre środki, w szczególności te związane z ciągłym spełnianiem warunków niezbędnych do otrzymania zezwolenia, zostały już wzajemnie uznane w zastosowaniu dyrektywą 2000/12/WE w zakresie, w jakim nie naruszają praw osób trzecich, istniejących przed przyjęciem tych środków.

(10) Osoby uczestniczące w działaniu wewnętrznych struktur instytucji kredytowych oraz kadra kierownicza i akcjonariusze tych instytucji występujący w ramach tych funkcji, do celów niniejszej dyrektywy nie są uważani za osoby trzecie.

(11) Należy powiadomić osoby trzecie o wdrożeniu środków reorganizacyjnych w Państwach Członkowskich, w których znajdują się oddziały, jeżeli środki te mogą utrudnić swobodę korzystania z niektórych ich praw.

(12) Zasada równego traktowania wierzycieli w odniesieniu do możliwości podejmowania działań wymaga od władz administracyjnych lub sądowych macierzystego Państwa Członkowskiego przyjęcia środków niezbędnych do tego, żeby wierzyciele z przyjmującego Państwa Członkowskiego mogli korzystać z prawa do podejmowania działań w ustanowionym terminie.

([1]) Dz.U. L 135 z 31.5.1994, str. 5.

▼B

(13) Wymagany jest pewien stopień koordynacji ról pełnionych przez władze administracyjne lub sądowe w odniesieniu do środków służących reorganizacji i postępowania likwidacyjnego wobec oddziałów instytucji kredytowej z centralą poza Wspólnotą, znajdujących się w różnych Państwach Członkowskich.

(14) W przypadku braku środków służących reorganizacji lub jeżeli środki te zawiodły przeżywające trudności instytucje kredytowe muszą zostać zlikwidowane W takim wypadku konieczne jest wzajemne uznanie postępowania likwidacyjnego oraz jego skutków we Wspólnocie.

(15) Ważna rola, jaką odgrywają właściwe władze Państwa Członkowskiego pochodzenia przed wszczęciem postępowania likwidacyjnego, może być kontynuowana przez czas trwania procesu likwidacji, żeby umożliwić jego prawidłowe przeprowadzenie.

(16) W celu zagwarantowania równego traktowania wierzycieli likwidacja instytucji kredytowej musi odbywać się zgodnie z zasadami jedności i powszechności, co wymaga, aby administracyjne lub sądowe władze Państwa Członkowskiego pochodzenia posiadały wyłączną jurysdykcję, a ich decyzja była uznawana i powodowała we wszystkich Państwach Członkowskich, bez dodatkowych formalności, skutki przypisane jej przez prawo Państwa Członkowskiego pochodzenia, chyba że niniejsza dyrektywa stanowi inaczej.

(17) Zwolnienie dotyczące skutków środków służących reorganizacji i postępowania likwidacyjnego w przypadku niektórych umów i praw ogranicza się do tych skutków i nie obejmuje innych zagadnień dotyczących środków służących reorganizacji i postępowania likwidacyjnego, takich jak zgłaszanie, weryfikacja, uwzględnianie i szeregowanie roszczeń dotyczących tych umów i praw oraz zasad dystrybucji wpływów ze sprzedaży aktywów podlegających prawu Państwa Członkowskiego pochodzenia.

(18) W przypadku wypłacalności instytucji kredytowej możliwa jest dobrowolna likwidacja. Jednak nawet po rozpoczęciu dobrowolnej likwidacji administracyjne lub sądowe władze Państwa Członkowskiego pochodzenia mogą, w uzasadnionych przypadkach, podjąć środki służące reorganizacji lub wszcząć postępowanie likwidacyjne.

(19) Cofnięcie zezwolenia na prowadzenie działalności bankowej jest jednym z nieuniknionych skutków likwidacji instytucji kredytowej. Cofnięcie zezwolenia nie powinno spowodować jednak przerwania pewnych działań przez instytucję, o ile są one konieczne lub przydatne dla celów postępowania likwidacyjnego. Państwo Członkowskie pochodzenia może mimo to taką kontynuację działań uzależnić od zgody i poddać nadzorowi swoich właściwych władz.

(20) Indywidualne dostarczenie informacji znanym wierzycielom jest równie istotne jak ich opublikowanie w celu umożliwienia im, o ile to konieczne, wniesienia roszczeń lub zgłoszenia uwag dotyczących roszczeń w określonym terminie. Powinno się to odbywać bez dyskryminacji wierzycieli mających miejsce zamieszkania w innych Państwach Członkowskich niż Państwo Członkowskie pochodzenia, opartej na ich miejscu zamieszkania lub naturze roszczeń. Wierzyciele muszą być regularnie, właściwie informowani przez cały czas trwania postępowania likwidacyjnego.

▼B

(21) Jedynie do celów zastosowania przepisów niniejszej dyrektywy do środków służących reorganizacji i postępowania likwidacyjnego wobec znajdujących się we Wspólnocie oddziałów instytucji kredytowej z centralą w kraju trzecim, definicje „Państwa Członkowskiego pochodzenia", „właściwych władz" i „władz administracyjnych lub sądowych" odnoszą się do Państwa Członkowskiego, w którym znajduje się dany oddział.

(22) W przypadku instytucji kredytowej z centralą poza Wspólnotą, która ma oddziały w więcej niż jednym Państwie Członkowskim, do każdego z tych oddziałów niniejsza dyrektywa będzie stosowana osobno. W takim przypadku władze administracyjne lub sądowe, właściwe władze oraz zarządcy i likwidatorzy powinni dołożyć wszelkich starań w celu skoordynowania swych działań.

(23) Chociaż ważne jest stosowanie zasady, że prawo Państwa Członkowskiego pochodzenia określa wszystkie, zarówno proceduralne, jak i materialne skutki środków służących reorganizacji lub postępowania likwidacyjnego, należy także uwzględnić, że skutki te mogą wchodzić w konflikt z zasadami zazwyczaj stosowanymi w kontekście działań ekonomicznych i finansowych danej instytucji kredytowej i jej oddziałów w innych Państwach Członkowskich. W niektórych przypadkach odniesienie się do prawa innego Państwa Członkowskiego wymaga nieuniknionego wykorzystania zasady, że stosuje się prawo Państwa Członkowskiego pochodzenia.

(24) Zastosowanie tej zasady jest szczególnie konieczne w celu zapewnienia ochrony pracownikom, którzy zawarli umowę o pracę z instytucją kredytową, bezpieczeństwa transakcji dotyczących pewnego rodzaju własności oraz ochrony spójności rynku regulowanego działającego zgodnie z prawem Państwa Członkowskiego, na którego terytorium odbywa się obrót danymi instrumentami finansowymi.

(25) Transakcje dokonane w ramach systemu płatności i rozliczeń objęte są postanowieniami dyrektywy (98/26/WE) Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 maja 1998 r. w sprawie zamknięcia rozliczeń w systemach płatności i rozrachunku papierów wartościowych ([1]).

(26) Przyjęcie niniejszej dyrektywy nie podważa przepisów dyrektywy 98/26/WE, zgodnie z którymi postępowanie upadłościowe nie powinno wpływać na realizację zamówień w ważny sposób wprowadzonych do systemu ani na zabezpieczenia przewidziane na potrzeby systemu.

(27) Niektóre środki służące reorganizacji lub postępowanie likwidacyjne wymagają wyznaczenia osoby do zarządzania tymi środkami lub postępowaniem. Uznanie powyższej nominacji oraz uprawnień nominowanej osoby we wszystkich pozostałych Państwach Członkowskich stanowi niezbędny warunek wdrożenia decyzji podjętych w Państwie Członkowskim pochodzenia. Jednakże należy określić granice, w ramach których może realizować swoje uprawnienia działając poza macierzystym Państwem Członkowskim.

([1]) Dz.U. L 166 z 11.6.1998, str. 45.

▼B

(28) Wierzyciele, którzy zawarli umowy z instytucją kredytową przed podjęciem środków służących reorganizacji lub wszczęciem postępowania likwidacyjnego, powinni być chronieni przed przepisami Państwa Członkowskiego pochodzenia dotyczącymi nieważności, możliwości unieważnienia lub niemożności wprowadzenia w życie, jeżeli beneficjent transakcji przedłoży dowód, że zgodnie z prawem stosowanym do danej transakcji, nie ma możliwości zakwestionowania danego aktu prawnego.

(29) Poufność informacji odnoszących się do zakupów dokonanych przez osobę trzecią i ujętych w rejestrach lub na kontach dotyczących pewnych aktywów zapisanych w tych rejestrach lub na kontach oraz przez nabywców nieruchomości, powinna być przestrzegana nawet po rozpoczęciu postępowania likwidacyjnego lub po podjęciu środków służących reorganizacji. Jedynym sposobem ochrony poufności informacji jest objęcie ważności transakcji kupna prawem obowiązującym w miejscu lokalizacji danej nieruchomości lub Państwa, którego władze prowadzą dany rejestr lub konto.

(30) Skutki środków służących reorganizacji lub skutki postępowania likwidacyjnego na czas toczącego się postępowania sądowego podlegają prawu Państwa Członkowskiego, na którego terytorium trwa dane postępowanie sądowe, w drodze wyjątku od zastosowania *lex concursus*. Skutki powyższych środków i procedur na pojedyncze działania egzekucyjne wynikające z tych postępowań sądowych podlegają prawu Państwa Członkowskiego pochodzenia, zgodnie z ogólnymi zasadami niniejszej dyrektywy.

(31) Należy dopilnować, by władze administracyjne lub sądowe Państwa Członkowskiego pochodzenia niezwłocznie powiadomiły właściwe władze przyjmującego Państwa Członkowskiego o podjęciu środków służących reorganizacji lub o wszczęciu postępowania likwidacyjnego, jeżeli to możliwe przed podjęciem środków lub wszczęciem postępowania lub niezwłocznie po podjęciu tych środków lub wszczęciu postępowania.

(32) Tajemnica zawodowa zgodnie z definicją zawartą w art. 30 dyrektywy 2000/12/WE stanowi niezbędny czynnik wszelkich procedur informowania i konsultacji. Z tego powodu wszystkie władze administracyjne uczestniczące w tych procedurach powinny jej przestrzegać, podczas gdy władze sądowe podlegają w tym względzie odpowiednim przepisom prawa krajowego,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

## TYTUŁ I

## ZAKRES I DEFINICJE

### *Artykuł 1*

### Zakres

1. Niniejszą dyrektywę stosuje się do instytucji kredytowych i ich oddziałów w Państwach Członkowskich innych niż te, w których znajdują się ich zarejestrowane siedziby, zgodnie z definicją zawartą w art. 1 pkt 1 i 3 dyrektywy 2000/12/WE, z zastrzeżeniem warunków i wyjątków określonych w art. 2 ust. 3 niniejszej dyrektywy.

▼B

2. Przepisy niniejszej dyrektywy dotyczące oddziałów instytucji kredytowej z zarejestrowaną siedzibą spoza Wspólnoty mają zastosowanie wyłącznie wtedy, gdy ta instytucja ma oddziały w przynajmniej dwóch Państwach Członkowskich Wspólnoty.

▼M1

3. Niniejszą dyrektywę stosuje się również do firm inwestycyjnych zgodnie z definicją w art. 4 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 ([1]) oraz ich zlokalizowanych oddziałów w państwach członkowskich innych niż te, w których znajdują się ich zarejestrowane siedziby.

4. W przypadku zastosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonania uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidzianych w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE ([2]) niniejsza dyrektywa ma również zastosowanie do instytucji finansowych, firm inwestycyjnych i jednostek dominujących objętych zakresem dyrektywy 2014/59/UE.

5. Art. 4 i 7 niniejszej dyrektywy nie mają zastosowania w przypadku, gdy ma zastosowanie art. 83 dyrektywy 2014/59/UE.

6. Art. 33 niniejszej dyrektywy nie ma zastosowania w przypadku, gdy ma zastosowanie art. 84 dyrektywy 2014/59/UE.

*Artykuł 2*

**Definicje**

Do celów niniejszej dyrektywy:

— „państwo członkowskie pochodzenia” oznacza państwo członkowskie pochodzenia zdefiniowane w art. 4 ust. 1 pkt 43 rozporządzenia (UE) nr 575/2013,

— „państwo członkowskie pochodzenia” oznacza państwo członkowskie pochodzenia zdefiniowane w art. 4 ust. 1 pkt 44 rozporządzenia (UE) nr 575/2013,

— „oddział” oznacza oddział zdefiniowany w art. 4 ust. 1 pkt 17 rozporządzenia (UE) nr 575/2013,

— „właściwy organ” oznacza właściwy organ zdefiniowany w art. 4 ust. 1 pkt 40 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 2013 lub organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 8 dyrektywy 2014/59/UE w odniesieniu do środków służących reorganizacji podejmowanych zgodnie z tą dyrektywą,

— „zarządca” oznacza każdą osobę lub organ mianowany przez władze administracyjne lub sądowe, którego zadaniem jest zarządzanie środkami służącymi reorganizacji,

([1]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1).

([2]) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/UE oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 190).

▼M1

— „władze administracyjne lub sądowe” oznaczają takie władze administracyjne lub sądowe państw członkowskich, które są właściwe do celów środków służących reorganizacji lub postępowania likwidacyjnego,

— „środki służące reorganizacji” oznaczają środki, które mają zachować lub przywrócić sytuację finansową instytucji kredytowej lub firmy inwestycyjnej, w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i które mogą mieć wpływ na wcześniejsze prawa osób trzecich, włączając środki obejmujące możliwość zawieszenia płatności, zawieszenia stosowania środków egzekucyjnych lub redukcji roszczeń; środki te obejmują stosowanie instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonywanie uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidzianych w dyrektywie 2014/59/UE,

— „likwidator” oznacza każdą osobę lub organ mianowany przez władze administracyjne lub sądowe, którego zadaniem jest zarządzanie postępowaniem likwidacyjnym,

— „postępowanie likwidacyjne” oznacza łączne postępowanie wszczęte i monitorowane przez władze administracyjne lub sądowe państwa członkowskiego w celu sprzedaży aktywów pod nadzorem tych władz, łącznie z przypadkiem, gdy postępowanie zakończono w rezultacie ugody lub innego, podobnego środka,

— „rynek regulowany” oznacza rynek regulowany zdefiniowany w art. 2 ust. 1 pkt 21 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE ([1]),

— „instrumenty finansowe” oznaczają instrumenty finansowe zdefiniowane w art. 4 ust. 1 pkt 50 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

▼B

TYTUŁ II

## ŚRODKI REORGANIZACYJNE

### A. *Instytucje kredytowe z centralą na terenie Wspólnoty*

*Artykuł 3*

**Przyjęcie środków służących reorganizacji — obowiązujące prawo**

1. Jedynie władze administracyjne lub sądowe Państwa Członkowskiego pochodzenia są upoważnione do podejmowania decyzji w sprawie wdrożenia jednego lub więcej środków służących reorganizacji w instytucji kredytowej łącznie z oddziałami w innych Państwach Członkowskich.

2. Środki służące reorganizacji stosowane będą zgodnie z przepisami ustawowymi, wykonawczymi i proceduralnymi stosowanymi w Państwie Członkowskim pochodzenia, chyba, że niniejsza dyrektywa stanowi inaczej.

([1]) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych zmieniająca dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 349).

▼B

Środki te będą w pełni obowiązywać zgodnie z prawem tego Państwa Członkowskiego w całej Wspólnocie bez żadnych dodatkowych formalności, w tym wobec osób trzecich w innych Państwach Członkowskich, nawet jeżeli stosowane do nich zasady przyjmującego Państwa Członkowskiego nie przewidują podejmowania takich środków lub uzależniają ich wdrożenie od warunków, które nie są spełnione.

Środki służące reorganizacji obowiązują w całej Wspólnocie od chwili wejścia w życie w Państwie Członkowskim, w którym zostały podjęte.

*Artykuł 4*

**Informacja dla właściwych władz przyjmującego Państwa Członkowskiego**

Władze administracyjne lub sądowe Państwa Członkowskiego pochodzenia poinformują niezwłocznie, przy użyciu wszelkich dostępnych środków, właściwe władze przyjmującego Państwa Członkowskiego o podjęciu decyzji o wdrożeniu środków służących reorganizacji, łącznie ze skutkami wdrożenia tych środków, jeśli to możliwe przed podjęciem tych środków lub niezwłocznie po ich podjęciu. Informacja ta zostanie przekazana przez właściwe władze Państwa Członkowskiego pochodzenia.

*Artykuł 5*

**Informacja dla władz nadzorczych Państwa Członkowskiego pochodzenia**

Jeżeli władze administracyjne lub sądowe przyjmującego Państwa Członkowskiego uznają za konieczne wdrożenie w ramach terytorium tego Państwa jednego lub więcej środków służących reorganizacji, poinformują o tym właściwe władze Państwa Członkowskiego pochodzenia. Informacja ta zostanie przekazana przez właściwe władze przyjmującego Państwa Członkowskiego.

*Artykuł 6*

**Publikacja**

1. Jeżeli wdrożenie środków służących reorganizacji, w sprawie których podjęto decyzję zgodnie z art. 3 ust. 1 i 2, może naruszyć prawa osób trzecich w przyjmującym Państwie Członkowskim i jeżeli przeciwko decyzji o zastosowaniu tych środków w Państwie Członkowskim pochodzenia może zostać wniesione odwołanie, władze administracyjne lub sądowe Państwa Członkowskiego pochodzenia, zarządca lub inna właściwie umocowana osoba w Państwie Członkowskim pochodzenia opublikują wypis z decyzji w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* oraz w dwóch dziennikach ogólnokrajowych w każdym z przyjmujących Państw Członkowskich, w celu umożliwienia skorzystania we właściwym czasie z prawa do odwołania.

2. Wypis z decyzji przewidzianej w ust. 1 zostanie przekazany, przy najbliższej okazji, najwłaściwszą drogą do Urzędu ds. Publikacji Urzędowych Wspólnot Europejskich oraz do dwóch ogólnokrajowych dzienników w każdym z przyjmujących Państw Członkowskich.

3. Urząd ds. Publikacji Urzędowych Wspólnot Europejskich opublikuje wypis najpóźniej w ciągu dwunastu dni od jego wysłania.

▼B

4. Wypis z decyzji przeznaczony do publikacji będzie określać, w języku lub językach urzędowych zainteresowanych Państw Członkowskich, cel i podstawę prawną podjętej decyzji, okres, w którym przysługuje prawo do odwołania, konkretną i zrozumiałą datę wygaśnięcia tego okresu oraz dokładny adres właściwych władz lub sądu rozpatrującego odwołanie.

5. Środki służące reorganizacji stosuje się niezależnie od środków zalecanych w ust. 1-3 i w pełni obowiązują w stosunku do wierzycieli, chyba że władze administracyjne lub sądowe Państwa Członkowskiego pochodzenia lub prawo tego Państwa, któremu podlegają takie środki, stanowi inaczej.

*Artykuł 7*

**Obowiązek informowania znanych wierzycieli i prawo do wnoszenia roszczeń**

1. Jeżeli ustawodawstwo Państwa Członkowskiego pochodzenia wymaga wniesienia roszczenia w celu jego uznania lub przewiduje obowiązek powiadamiania o środkach wierzycieli mających miejsce zamieszkania, siedzibę lub centralę w tym Państwie, władze administracyjne lub sądowe Państwa Członkowskiego pochodzenia lub zarządzający poinformują również znanych wierzycieli mających miejsce zamieszkania, siedzibę lub centralę w innych Państwach Członkowskich, zgodnie z procedurami ustanowionymi w art. 14 i art. 17 ust. 1.

2. Jeżeli ustawodawstwo Państwa Członkowskiego pochodzenia przyznaje wierzycielom mającym miejsce zamieszkania, siedzibę lub centralę w tym Państwie prawo do wnoszenia roszczeń lub przedstawiania uwag w sprawie roszczeń, wierzycielom mającym miejsce zamieszkania, siedzibę lub centralę w innych Państwach Członkowskich również przysługuje to prawo, zgodnie z procedurami określonymi w art. 16 i art. 17 ust. 2.

B. ***Instytucje kredytowe z centralą poza Wspólnotą***

*Artykuł 8*

**Oddziały instytucji kredytowych państw trzecich**

1. Władze administracyjne i sądowe przyjmującego Państwa Członkowskiego, w którym znajduje się oddział instytucji kredytowej z centralą poza Wspólnotą niezwłocznie poinformują, przy użyciu wszelkich dostępnych środków, właściwe władze innych przyjmujących Państw Członkowskich, na których terytorium ta instytucja otworzyła oddziały znajdujące się w wykazie określonym w art. 11 dyrektywy 2000/12/WE i publikowanym raz w roku w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*, o decyzji w sprawie podjęcia środków służących reorganizacji, łącznie z ewentualnymi praktycznymi skutkami tych środków, jeśli to możliwe przed podjęciem tych środków lub niezwłocznie po ich podjęciu. Informacja ta zostanie przekazana przez właściwe władze przyjmującego Państwa Członkowskiego, którego władze administracyjne lub sądowe podejmują decyzję o zastosowaniu tych środków.

2. Władze administracyjne lub sądowe, określone w ust. 1, dołożą wszelkich starań w celu skoordynowania swoich działań.

▼B

TYTUŁ III

**POSTĘPOWANIE LIKWIDACYJNE**

A. ***Instytucje kredytowe z centralą na terenie Wspólnoty***

*Artykuł 9*

**Wszczęcie postępowania likwidacyjnego — informacja do przekazania innym właściwym władzom**

1. Jedynie władze administracyjne i sądowe Państwa Członkowskiego pochodzenia odpowiedzialne za likwidację są uprawnione do podejmowania decyzji w sprawie wszczęcia postępowania likwidacyjnego dotyczącego instytucji kredytowej, łącznie z oddziałami w innych Państwach Członkowskich.

Decyzja o wszczęciu postępowania likwidacyjnego podjęta przez władze administracyjne lub sądowe Państwa Członkowskiego pochodzenia będzie uznana, bez żadnych dodatkowych formalności, za obowiązującą na terytorium wszystkich innych Państw Członkowskich i będzie obowiązywać na terytorium tych Państw w tym samym czasie, co na terytorium Państwa Członkowskiego, w którym wszczęto to postępowanie.

2. Władze administracyjne lub sądowe Państwa Członkowskiego pochodzenia niezwłocznie poinformują, przy użyciu wszelkich dostępnych środków, właściwe władze przyjmującego Państwa Członkowskiego o podjęciu decyzji o wszczęciu postępowania likwidacyjnego, łącznie z ewentualnymi praktycznymi skutkami takiego postępowania, jeśli to możliwe przed wszczęciem postępowania lub niezwłocznie po jego wszczęciu. Informacja ta zostanie przekazana przez właściwe władze Państwa Członkowskiego pochodzenia.

*Artykuł 10*

**Prawo obowiązujące**

1. Instytucja kredytowa podlega likwidacji zgodnie z przepisami ustawodawczymi, wykonawczymi i proceduralnymi obowiązującymi w macierzystym Państwie Członkowskim, chyba że niniejsza dyrektywa stanowi inaczej.

2. Prawo Państwa Członkowskiego pochodzenia określa w szczególności:

a) dobra podlegające zarządowi oraz sposób postępowania z dobrami nabytymi przez instytucję kredytową po wszczęciu postępowania likwidacyjnego;

b) odpowiednie uprawnienia instytucji kredytowej i likwidatora;

c) warunki zastosowania potrąceń;

d) wpływ postępowania likwidacyjnego na obowiązujące umowy, w których dana instytucja kredytowa jest stroną;

e) wpływ postępowania likwidacyjnego na postępowania wszczęte przez indywidualnych wierzycieli, z wyjątkiem trwających postępowań sądowych, przewidzianych art. 32;

▼B

f) roszczenia, jakie zostaną wniesione przeciwko instytucji kredytowej oraz sposób postępowania z roszczeniami wniesionymi po wszczęciu postępowania likwidacyjnego;

g) zasady wnoszenia, weryfikacji i przyjmowania roszczeń;

h) zasady określające dystrybucję wpływów ze sprzedaży aktywów, kolejność zaspokajania roszczeń oraz prawa wierzycieli, którzy uzyskali częściowe zadośćuczynienie po wszczęciu postępowania upadłościowego na mocy prawa *in re* lub w formie potrącenia;

i) warunki i skutki zamknięcia postępowania upadłościowego, w szczególności w formie ugody;

j) prawa wierzycieli po zamknięciu postępowania likwidacyjnego;

k) kto ma ponieść koszty i wydatki związane z postępowaniem likwidacyjnym;

l) zasady określające nieważność, możliwość unieważnienia lub niemożność wprowadzenia w życie aktów prawnych szkodliwych dla wszystkich wierzycieli.

*Artykuł 11*

**Konsultacje właściwych władz poprzedzające dobrowolną likwidację**

1. Przed podjęciem decyzji o dobrowolnej likwidacji organy instytucji kredytowej przeprowadzą, w najbardziej stosownej formie, konsultacje z właściwymi władzami Państwa Członkowskiego pochodzenia.

2. Dobrowolna likwidacja instytucji kredytowej nie wyklucza podjęcia środków służących reorganizacji lub wszczęcia postępowania likwidacyjnego.

*Artykuł 12*

**Cofnięcie zezwolenia dla instytucji kredytowej**

1. W przypadku podjęcia decyzji o wszczęciu postępowania likwidacyjnego wobec instytucji kredytowej na skutek braku lub niepowodzenia zastosowanych środków służących reorganizacji, zezwolenie dla instytucji zostanie cofnięte zgodnie z procedurą określoną w art. 22 ust. 9 dyrektywy 2000/12/WE.

2. Cofnięcie zezwolenia przewidzianego w ust. 1 nie stanowi przeszkody dla osoby lub osób, którym powierzono przeprowadzenie likwidacji kontynuowania niektórych działań instytucji kredytowej, o ile jest to potrzebne lub odpowiednie dla celów likwidacji.

Państwo Członkowskie pochodzenia może postanowić, że tego rodzaju działania będą przeprowadzane za zgodą i pod nadzorem właściwych władz tego państwa.

▼B

*Artykuł 13*

**Publikacja**

Likwidatorzy lub władze administracyjne czy sądowe ogłoszą decyzję o wszczęciu postępowania likwidacyjnego w formie publikacji wyciągu z decyzji o likwidacji w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* oraz w co najmniej dwóch ogólnokrajowych dziennikach w każdym z przyjmujących Państw Członkowskich.

*Artykuł 14*

**Dostarczenie informacji znanym wierzycielom**

1. Po wszczęciu postępowania likwidacyjnego władze administracyjne lub sądowe Państwa Członkowskiego pochodzenia lub likwidator, niezwłocznie, indywidualnie poinformują znanych wierzycieli mających miejsce zamieszkania, siedzibę lub centralę w innych Państwach Członkowskich, z wyjątkiem przypadków, gdy ustawodawstwo państwa pochodzenia nie wymaga wniesienia roszczenia w celu jego uznania.

2. Powyższe informacje dostarczone w postaci powiadomienia powinny w szczególności określać limity czasu, kary za nieprzestrzeganie tych limitów czasu, organy lub władze uprawnione do przyjmowania wnoszonych roszczeń lub zgłaszanych uwag w sprawie tych roszczeń oraz inne określone środki. Powiadomienie takie powinno również określać, czy wierzyciele posiadający preferencyjne lub zabezpieczone *in re* roszczenia muszą wnosić roszczenia.

*Artykuł 15*

**Wywiązywanie się z zobowiązań**

W przypadku wywiązania się ze zobowiązania na rzecz instytucji kredytowej niebędącej osobą prawną i podlegającej postępowaniu likwidacyjnemu wszczętemu w innym Państwie Członkowskim, jeżeli to zobowiązanie było należne likwidatorowi prowadzącemu to postępowanie, uznaje się, że osoba wywiązująca się ze zobowiązania wywiązała się z niego, jeśli nie była poinformowana o wszczęciu postępowania. W przypadku wywiązania się ze zobowiązania przed ukazaniem się publikacji określonej w art. 13, zakłada się, że osoba wywiązująca się ze zobowiązania, przy braku dowodów świadczących inaczej, nie była poinformowana o wszczęciu postępowania likwidacyjnego; w przypadku wywiązania się ze zobowiązania po ukazaniu się publikacji określonej w art. 13, zakłada się, że osoba wywiązująca się ze zobowiązania, przy braku dowodów świadczących inaczej, była poinformowana o wszczęciu postępowania likwidacyjnego.

*Artykuł 16*

**Prawo do wnoszenia roszczeń**

1. Każdemu wierzycielowi mającemu miejsce zamieszkania, siedzibę lub centralę w Państwie Członkowskim innym niż Państwo Członkowskie pochodzenia, włączając publiczne władze Państw Członkowskich, przysługuje prawo do wnoszenia roszczeń lub zgłaszania pisemnych uwag w sprawie roszczeń.

2. Roszczenia wszystkich wierzycieli mających miejsca zamieszkania, siedziby lub centrale w Państwach Członkowskich innych niż Państwo Członkowskie pochodzenia, będą traktowane jednakowo i zgodnie z tą samą kolejnością zaspokajania roszczeń, co równoważne roszczenia wierzycieli mających miejsce zamieszkania, siedziby lub centrale w Państwie Członkowskim pochodzenia.

▼B

3. Z wyjątkiem przypadków, kiedy prawo Państwa Członkowskiego pochodzenia wymaga zgłaszania uwag dotyczących roszczeń, wierzyciel wysyła kopie ewentualnych dokumentów towarzyszących i wskazuje rodzaj roszczenia, datę jego powstania i kwotę roszczenia; informuje również, czy rości sobie prawo do preferencji, zabezpieczenia *in re* lub zastrzeżenia tytułu własności w odniesieniu do swojego roszczenia oraz jakie aktywa są objęte tym zabezpieczeniem.

*Artykuł 17*

**Języki**

1. Informacje określone w art. 13 i 14 zostaną dostarczone w języku urzędowym lub w jednym z języków urzędowych Państwa Członkowskiego pochodzenia. W tym celu należy wykorzystać formularz opatrzony nagłówkiem we wszystkich językach urzędowych Unii Europejskiej, o treści „Zaproszenie do wniesienia roszczenia. Obowiązują limity czasowe" lub, jeżeli prawo Państwa Członkowskiego pochodzenia przewiduje zgłaszanie uwag dotyczących roszczeń, o treści „Zaproszenie do zgłaszania uwag dotyczących roszczeń. Obowiązują limity czasowe".

2. Każdy wierzyciel mający miejsce zamieszkania, siedzibę lub centralę w Państwie Członkowskim innym niż Państwo Członkowskie pochodzenia może wnieść roszczenie lub zgłosić uwagi dotyczące roszczenia w języku urzędowym lub jednym z języków urzędowych tego Państwa. W takim wypadku jednak wniesienie roszczenia lub zgłoszenie uwag dotyczących roszczenia powinno być opatrzone nagłówkiem „Wniesienie roszczenia" lub „Zgłoszenie uwag dotyczących roszczenia" w języku urzędowym lub jednym z języków urzędowych Państwa Członkowskiego pochodzenia. Ponadto, od takiego wierzyciela można wymagać, żeby roszczenie lub uwagi dotyczące roszczenia były przetłumaczone na ten język.

*Artykuł 18*

**Regularne informowanie wierzycieli**

Likwidatorzy zobowiązani są regularnie, we właściwy sposób, informować wierzycieli, w szczególności o postępach w procesie likwidacji.

B. ***Instytucje kredytowe z centralą poza terytorium Wspólnoty***

*Artykuł 19*

**Oddziały instytucji kredytowych państw trzecich**

1. Władze administracyjne lub sądowe przyjmującego Państwa Członkowskiego, w którym znajduje się oddział instytucji kredytowej z centralą poza Wspólnotą, poinformują niezwłocznie i przy użyciu wszelkich dostępnych środków właściwe władze innych przyjmujących Państw Członkowskich, w których znajdują się oddziały tej instytucji kredytowej z wykazu określonego w art. 11 dyrektywy 2000/12/WE, publikowanego co roku w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich,* o podjęciu decyzji o wszczęciu postępowania likwidacyjnego, wraz z ewentualnymi praktycznymi skutkami tego postępowania, jeśli to możliwe przed wszczęciem postępowania lub bezpośrednio po jego wszczęciu. Informacja ta zostanie przekazana przez właściwe władze pierwszego z wymienionych powyżej przyjmujących Państw Członkowskich.

▼B

2. Władze administracyjne lub sądowe, które postanowiły wszcząć postępowanie likwidacyjne wobec oddziału instytucji kredytowej z centralą poza Wspólnotą, poinformują właściwe władze innych przyjmujących Państw Członkowskich o wszczęciu postępowania likwidacyjnego i cofnięciu zezwolenia.

Informacja ta zostanie ogłoszona przez właściwe władze przyjmującego Państwa Członkowskiego, które postanowiło wszcząć postępowanie.

3. Władze administracyjne lub sądowe, określone w ust. 1, dołożą wszelkich starań w celu skoordynowania swoich działań.

Likwidatorzy również dołożą wszelkich starań w celu skoordynowania swoich działań.

## TYTUŁ IV

## WSPÓLNE PRZEPISY DOTYCZĄCE ŚRODKÓW SŁUŻĄCYCH REORGANIZACJI I POSTĘPOWANIA LIKWIDACYJNEGO

### *Artykuł 20*

### Skutki dla niektórych umów i praw

Skutki zastosowania środków służących reorganizacji lub wszczęcia postępowania likwidacyjnego:

a) umowy o pracę i stosunki pracy podlegają wyłącznie prawu Państwa Członkowskiego regulującemu kwestie umów o pracę;

b) umowy przyznające prawo do nabycia lub korzystania z nieruchomości podlegają wyłącznie prawu Państwa Członkowskiego, na którego terytorium znajduje się dana nieruchomość. To prawo ustala, czy dana własność stanowi ruchomość czy nieruchomość;

c) prawa dotyczące nieruchomości, statków lub samolotów wymagających rejestracji w rejestrze publicznym podlegają wyłącznie prawu Państwa Członkowskiego, z upoważnienia którego rejestr jest prowadzony.

### *Artykuł 21*

### Prawa *in re* osób trzecich

1. Podjęcie środków służących reorganizacji lub wszczęcie postępowania likwidacyjnego nie ogranicza praw *in re* wierzycieli lub osób trzecich w odniesieniu do aktywów materialnych i niematerialnych, ruchomości i nieruchomości — zarówno poszczególnych aktywów, jak i całych zbiorów złożonych z nieokreślonych aktywów, które mogą ulegać zmianie od czasu do czasu — należących do instytucji kredytowej i znajdujących się na terytorium innego Państwa Członkowskiego w chwili podjęcia tych środków lub wszczęcia postępowania likwidacyjnego.

2. Prawa określone w ust. 1 w szczególności oznaczają:

a) prawo do zbywania tych aktywów lub zlecenia zbycia tych aktów, prawo do czerpania korzyści z pożytków lub dochodu z tych aktywów, w szczególności z tytułu zastawu lub hipoteki;

▼B

b) wyłączne prawo do zadośćuczynienia roszczeniu, w szczególności prawo gwarantowane zastawem w odniesieniu do roszczenia lub cesją roszczenia w formie gwarancji;

c) prawo żądania wydania aktywów i/lub wymagania ich restytuowania przez jakąkolwiek osobę posiadającą lub użytkującą te aktywa wbrew woli uprawnionej do tego strony;

d) prawo *in re* do czerpania korzyści z użytkowania aktywów.

3. Prawo zapisane w rejestrze publicznym i skuteczne wobec osób trzecich, które pozwala uzyskać prawo *in re* w rozumieniu ust. 1, uznane będzie za prawo *in re*.

4. Ustęp 1 nie wyklucza działań związanych z nieważnością, możliwością unieważnienia lub niemożnością wprowadzenia w życie określonych w art. 10 ust. 2 lit. l).

*Artykuł 22*

**Zastrzeżenie tytułu**

1. Podjęcie środków służących reorganizacji lub wszczęcie postępowania likwidacyjnego wobec instytucji kredytowej nabywającej aktywa nie narusza praw sprzedawcy opartych na zastrzeżeniu tytułu, jeśli w chwili podejmowania takich środków lub wszczynania takiego postępowania aktywa te znajdowały się na terytorium innego Państwa Członkowskiego niż państwo, w którym podjęto takie środki lub wszczęto takie postępowanie.

2. Podjęcie środków służących reorganizacji lub wszczęcie postępowania likwidacyjnego wobec instytucji kredytowej sprzedającej aktywa po dostarczeniu tych aktywów nie stanowi podstawy do odstąpienia lub wypowiedzenia umowy sprzedaży i nie ogranicza prawa nabywcy do objęcia tytułu do danych aktywów, jeśli w chwili podejmowania tych środków lub wszczynania postępowania sprzedawane aktywa znajdowały się na terytorium innego Państwa Członkowskiego niż państwo, w którym podjęto takie środki lub wszczęto takie postępowanie.

3. Ustęp 1 i 2 nie wykluczają działań związanych z nieważnością, możliwością unieważnienia lub niemożnością wprowadzenia w życie określonych w art. 10 ust. 2 lit. l).

*Artykuł 23*

**Potrącenie**

1. Podjęcie środków służących reorganizacji lub wszczęcie postępowania likwidacyjnego nie narusza prawa wierzycieli do żądania potrącenia kwoty ich roszczeń od kwoty roszczeń instytucji kredytowej, jeżeli takie potrącenia są dopuszczane przez obowiązujące prawo regulujące kwestie roszczeń instytucji kredytowych.

2. Przepis ust. 1 nie wyklucza działań związanych z nieważnością, z możliwością unieważnienia lub niemożnością wprowadzenia w życie określonych w art. 10 ust. 2 lit. l).

▼B

*Artykuł 24*

**Lex rei sitae**

Egzekucja praw własności do instrumentów lub innych praw do takich instrumentów, których istnienie lub transfer zakłada wpisanie ich do rejestru, konta lub scentralizowanego systemu depozytowego prowadzonego lub umiejscowionego w Państwie Członkowskim, podlega prawu Państwa Członkowskiego, na którego terytorium prowadzone lub umiejscowione są rejestr, konto lub scentralizowany system depozytowy, w którym te prawa są zarejestrowane.

▼M1

*Artykuł 25*

**Umowy o kompensowaniu**

Bez uszczerbku dla art. 68 i 71 dyrektywy 2014/59/UE, umowy o kompensowaniu są regulowane wyłącznie prawem zobowiązań, które reguluje takie umowy.

*Artykuł 26*

**Umowy z udzielonym przyrzeczeniem odkupu**

Bez uszczerbku dla art. 68 i 71 dyrektywy 2014/59/UE oraz art. 24 niniejszej dyrektywy, umowy z udzielonym przyrzeczeniem odkupu są regulowane wyłącznie prawem zobowiązań, które reguluje takie umowy.

▼B

*Artykuł 27*

**Rynki regulowane**

Bez uszczerbku dla art. 24, transakcje zawierane w kontekście rynku regulowanego objęte są wyłącznie prawem zobowiązaniowym, któremu podlegają te transakcje.

*Artykuł 28*

**Dowód nominacji likwidatora**

1. Nominacja zarządcy lub likwidatora wymaga potwierdzenia uwierzytelnionym odpisem oryginalnej decyzji o nominacji tego zarządcy lub likwidatora, bądź innym zaświadczeniem wydanym przez władze administracyjne lub sądowe Państwa Członkowskiego pochodzenia.

Może być wymagane tłumaczenie na język urzędowy lub jeden z języków urzędowych Państwa Członkowskiego, na którego terytorium zarządca lub likwidator zamierza działać. Nie wymaga się żadnej legalizacji ani innych podobnych formalności.

2. Zarządcy i likwidatorzy są uprawnieni do korzystania na terenie wszystkich Państw Członkowskich ze wszystkich uprawnień, jakimi dysponują na terytorium Państwa Członkowskiego pochodzenia. Mogą oni także wyznaczać osoby do pomocy lub, o ile jest to stosowne, reprezentowania ich w trakcie realizacji środków służących reorganizacji lub w trakcie postępowania likwidacyjnego, zwłaszcza w przyjmujących Państwach Członkowskich i w szczególności w celu udzielenia wsparcia wierzycielom w przezwyciężeniu trudności napotkanych w przyjmującym Państwie Członkowskim.

▼B

3. Korzystając ze swoich uprawnień zarządca lub likwidator zobowiązany jest przestrzegać prawa Państwa Członkowskiego, na którego terytorium pragnie podejmować działania, w szczególności w odniesieniu do procedur sprzedaży aktywów i informowania pracowników. Uprawnienia te nie obejmują użycia siły lub prawa wyrokowania w sporach lub postępowaniach sądowych.

*Artykuł 29*

**Wpis do rejestru publicznego**

1. Administrator, likwidator lub władze administracyjne czy sądowe Państwa Członkowskiego pochodzenia mogą zażądać wpisania środka służącego reorganizacji lub decyzji o wszczęciu postępowania likwidacyjnego do rejestru gruntów, rejestru handlowego lub innego rejestru publicznego prowadzonego w innym Państwie Członkowskim.

Państwo Członkowskie może jednak uznać taki wpis za obowiązkowy. W takim wypadku osoby lub władze określone w poprzednim akapicie podejmą wszelkie niezbędne środki w celu dokonania takiego wpisu.

2. Koszty dokonania wpisu uważane będą za koszty i wydatki poniesione w ramach postępowania.

*Artykuł 30*

**Akty prawne mające ujemne skutki**

1. Artykuł 10 nie ma zastosowania do zasad odnoszących się do nieważności, możliwości unieważnienia lub niemożności wprowadzenia w życie aktów prawnych mających ujemne skutki dla wierzycieli jako całości, jeżeli beneficjent tych aktów prawnych przedstawi dowody na to, że:

— akt prawny mający ujemne skutki dla wierzycieli jako całości podlega prawu innego Państwa Członkowskiego niż Państwo Członkowskie pochodzenia, i

— prawo to nie zezwala na podważenie w żaden sposób tego aktu.

2. Jeżeli środek służący reorganizacji ustanowiony przez władze sądowe określa zasady nieważności, możliwości unieważnienia lub niemożności wprowadzenia w życie aktów prawnych mających ujemne skutki dla wierzycieli jako całości, przyjęte przed ustanowieniem danego środka, art. 3 ust. 2 nie ma zastosowania do przypadków określonych w ust. 1 niniejszego artykułu.

*Artykuł 31*

**Ochrona osób trzecich**

Jeżeli na mocy aktu przyjętego po podjęciu środka służącego reorganizacji lub wszczęciu postępowania likwidacyjnego, instytucja kredytowa sprzedaje następujące aktywa:

— nieruchomości,

— statki lub samoloty wymagające wpisu do rejestru publicznego, lub

— instrumenty lub prawa do takich instrumentów, których istnienie lub transfer zakłada wcześniejsze wpisanie ich do rejestru, konta lub scentralizowanego systemu depozytowego prowadzonego lub umiejscowionego w Państwie Członkowskim,

▼B

ważność tego aktu podlega prawu Państwa Członkowskiego, na którego terytorium znajduje się dana nieruchomość lub którego władze prowadzą ten rejestr, konto lub scentralizowany system depozytowy.

*Artykuł 32*

**Sprawy sądowe w toku**

Skutki środków służących reorganizacji lub postępowań likwidacyjnych na toczącą się sprawę sądową dotyczącą aktywów lub praw, których pozbawiono instytucję kredytową, podlegają wyłącznie prawu Państwa Członkowskiego, w którym toczy się dana sprawa.

*Artykuł 33*

**Tajemnica zawodowa**

Wszystkie osoby, od których wymaga się otrzymywania lub ujawniania informacji dotyczących procedur informacyjnych lub doradczych ustanowionych w art. 4, 5, 8, 9, 11 i 19, zobowiązane są dotrzymać tajemnicy zawodowej zgodnie z zasadami i warunkami określonymi w art. 30 dyrektywy 2000/12/WE, z wyjątkiem władz sądowych, do których stosują się przepisy prawa krajowego.

TYTUŁ V

**PRZEPISY KOŃCOWE**

*Artykuł 34*

**Wdrożenie**

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawodawcze, wykonawcze i administracyjne konieczne do wdrożenia niniejszej dyrektywy do dnia 5 maja 2004 r. włącznie i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Przepisy krajowe przyjęte z zastosowaniem niniejszej dyrektywy stosować się będą wyłącznie do środków służących reorganizacji lub postępowań likwidacyjnych podjętych lub wszczętych po terminie, o którym mowa w pierwszym akapicie. Środki podjęte lub postępowania wszczęte przed tym terminem nadal będą podlegać prawu obowiązującemu w chwili podjęcia tych środków lub wszczęcia postępowań.

2. Wspomniane środki powinny zawierać odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie to powinno towarzyszyć ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez Państwa Członkowskie.

3. Państwa Członkowskie przekażą Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych na podstawie niniejszej dyrektywy.

▼B

*Artykuł 35*

**Wejście w życie**

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem opublikowania.

*Artykuł 36*

**Adresaci**

Niniejsza dyrektywa jest skierowana do Państw Członkowskich.